DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 6 października 1954 r. **Nr 10** **Poz. 30—31**

TREŚĆ:

30.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW
z dnia 14 września 1954 r.

w sprawie likwidacji Technikum Finansowego Ministerstwa Finansów w Łodzi.

Na podstawie § 1 i § 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. Nr 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§1. Likwiduje się Technikum Finansowe Ministerstwa Finansów w Łodzi przy ul. Zielonej 15a.

Uczniów likwidowanego Technikum Finansowego przenosi się do Technikum Finansowego Ministerstwa Finansów w Łodzi przy ul. Lipowej 16.

§ 2. Przedmioty majątku trwałego będące w użytkowaniu likwidowanego Technikum Finansowego zostaną przekazane innym szkołom w trybie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. w sprawie zasad wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr A-59, poz. 800).

§ 3. Szczegółowe wykazy przedmiotów majątku trwałego, o których mowa w § 2, ze wskazaniem jakiej szkole przedmioty te mają być przekazane, podlegają zatwierdzeniu przez Ministerstwo Finansów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 września 1954 r.

Minister Finansów T. Dietrich

31.

OKÓLNIK
z dnia 18 września

w sprawie księgowego ujęcia produkcji ubocznej

Nr KS 5570/2/54

W związku z Uchwałą Nr 352 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uruchamiania oddziałów produkcji powszechnego użytku z odpadków w kluczowych przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-59, poz. 791) przypomina się zasady ewidencji produkcji ubocznej oraz wydatków i odpisów z funduszu popierania produkcji ubocznej dla przedsiębiorstw prowadzących księgowość w oparciu o RPK dla przemysłu wielkiego i średniego.

Ewidencja kosztów produkcji ubocznej

1. Zgodnie z § 2 wymienionej na wstępie uchwały produkcja uboczna może być uruchomiona w formie:
   a) wyodrębnionego oddziału (§ 2 ust. 1) w specjalnych pomieszczeniach lub przez wykorzystanie powierzchni istniejących oddziałów,
   b) wydzielonej grupy produkcyjnej maszyn i urządzeń w ramach istniejącego oddziału produkcyjnego (§ 2 ust. 2),
   c) wykorzystania maszyn i urządzeń istniejących oddziałów produkcyjnych (§ 2 ust. 2).

2. W przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. a), koszty produkcji ubocznej należy ewidencjonować na koncie 153 — „Produkcja pomocnicza".

3. W przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. b) i c), koszty produkcji ubocznej należy ewidencjonować na koncie 151— „Produkcja podstawowa", o ile wyodrębniona grupa produkcyjna mieści się w wydziale podstawowym lub następuje wykorzystanie maszyn i urządzeń wydziału podstawowego bądź na koncie 153 — „Produkcja pomocnicza" o ile grupa taka mieści się w wydziale pomocniczym, lub następuje wykorzystanie maszyn i urządzeń wydziału pomocniczego. W ramach istniejących kont (151, 153) należy w miarę potrzeby stworzyć konta analityczne dla ewidencji kosztów produkcji ubocznej.

Ewidencję kosztów produkcji ubocznej, rejestrowanej na koncie 151 prowadzi się według pozycji sprawozdawczych obowiązujących dla właściwej produkcji podstawowej. Koszty produkcji ubocznej, rejestrowanej na koncie 153, prowadzi się według pozycji sprawozdawczych obowiązujących dla produkcji pomocniczej.

4. Instrukcje branżowe powinny precyzować pojęcie jednostek kalkulacyjnych, podać ich nomenklaturę oraz określić sposób dokumentacji i kalkulacji.

5. Do kosztów wytworzenia wyrobów produkcji ubocznej zalicza się:
   a) koszty bezpośrednie (podstawowe),
   b) koszty wydziałowe,
   c) koszty ogólnofabryczne,
   d) straty na brakach.

ad a) Do kosztów bezpośrednich (podstawowych) produkcji ubocznej zalicza się:

odpady, zarachowane w ciężar kosztów według cen ustalonych przez Przewodniczącego PKPG we właściwych cennikach lub według zasad, obowiązujących w danej branży bez kosztów zakupu i różnic wyceny wewnętrznej;

pełnowartościowe materiały i surowce według cen ewidencyjnych, skorygowanych o koszty zakupu i różnice wyceny;

płace bezpośrednie wraz z narzutami;

inne koszty bezpośrednie (np koszty obróbki obcej, udział w kosztach uruchamiania nowej produkcji).

ad b) Do kosztów wydziałowych zalicza się w przypadku, o którym mowa w pkt 1a — ogół kosztów wydziałowych wyodrębnionego oddziału produkcji ubocznej, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1b — ogół kosztów ruchu wyodrębnionej grupy produkcyjnej, powiększonych o obliczony w sposób obowiązujący w danej branży (np. w stosunku do robocizny bezpośredniej (narzut kosztów ogólno-wydziałowych wydziału (oddziału), w którego pomieszczeniach mieści się wyodrębniona grupa produkcyjna; jeśli branżowy plan kont nie przewiduje podziału kosztów wydziałowych na ruchu i ogólne, wówczas o ile celowe jest stosowanie zróżnicowanych narzutów kosztów wydziałowych, należy drogą analizy poszczególnych pozycji sprawozdawczych lub ich grup ustalić raz na półrocze udział kosztów wyodrębnionej grupy produkcyjnej (zarówno ruchu jak i ogólnych) w sumie poszczególnych pozycji sprawozdawczych kosztów wydziałowych (np. dzieląc koszty amortyzacji, konserwacji, remontów bieżących w stosunku do zajmowanej powierzchni, płace kierownictwa oraz personelu pomocniczego i bhp w stosunku do liczby zatrudnionych itp); w oparciu o wprowadzoną półrocznie stawkę (procent) narzutu, obciąża się w ciągu półrocza kosztami wydziałowymi produkcję uboczną.

W przypadku, o którym mowa w pkt 1c, przerób produkcji ubocznej obciąża się odpowiednią częścią kosztów wydziałowych wydziału podstawowego lub pomocniczego w sposób obowiązujący dla rozliczenia kosztów wydziałowych danego wydziału.

ad c) Koszty ogólnofabryczne dolicza się do wyrobów produkcji ubocznej według zasad, obowiązujących w danej branży.

O ile instrukcje branżowe przewidują, że koszty ogólno-fabryczne nie obciążą produkcji pomocniczej w pełnej wysokości, lecz według stawki pomniejszonej o

udział kosztów utrzymania biur konstrukcyjnych i laboratoriów, to przepis ten rozciąga się odpowiednio na wyroby produkcji ubocznej.

ad d) Strata na brakach obejmuje koszty braków ostatecznych oraz naprawy zbrakowanych wyrobów produkcji ubocznej.

6. Koszt wytworzenia gotowych wyrobów produkcji ubocznej należy przenieść na stronę Wn konta 165 „Wykonanie planu kosztów własnych produkcji towarowej" (Ma 151 lub 153) w sposób umożliwiający odrębne ustalenie odchyleń od kosztów planowanych wyrobów tej produkcji.

7. Koszty uruchomienia produkcji ubocznej gromadzone są na koncie 111 — „Nakłady przyszłych okresów"
— bądź za pośrednictwem konta 153 — „Produkcja pomocnicza" lub 151 — „Produkcja podstawowa" (z ominięciem konta 165 „Wykonanie planu kosztów własnych produkcji podstawowej"),
— bądź bezpośrednio.

Ich spisywanie w ciężar kosztów gotowych wyrobów następuje
— albo całkowicie w miesiącach ich powstawania (Ct 111, Dt 155 lub 151),
— albo ratalnie (jak wyżej) w ciągu conajwyżej 3-ch miesięcznego okresu od końca miesiąca, w którym produkcja uboczna została rozpoczęta.

Należy nadmienić, że w miesiącach, w których następuje spisanie kosztów uruchomienia nowej produkcji, odchylenie debetowe od kosztów planowanych wyrobów produkcji ubocznej, ustalone jako saldo konta 165 należy w całości przenieść w ciężar konta 192 „Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej", bez względu na fakt, czy w danym miesiącu nastąpiła sprzedaż całej wytworzonej produkcji ubocznej, czy też tylko jej części.

Te same zasady stosuje się w przypadku uruchomienia nowej produkcji ubocznej przy już istniejącej.

Ewidencja wyrobów gotowych i sprzedaży

8. Wyroby gotowe produkcji ubocznej ewidencjonuje się na koncie 171 — „Wyroby gotowe". W ramach tego konta należy otworzyć konta analityczne dla wyrobów produkcji ubocznej.

9. Odchylenia od kosztów planowanych wyrobów produkcji ubocznej ewidencjonuje się na odrębnym koncie analitycznym, prowadzonym do konta 172 — „Odchylenia od kosztów planowanych".

10. Towary własne produkcji ubocznej ujmuje się według zasad ogólnych na koncie 179 — „Towary wysłane i usługi wykonane", w sposób umożliwiający wyodrębnienie tych wyrobów.

11. Ewidencję sprzedaży produkcji ubocznej prowadzić należy zgodnie z RPK dla przemysłu wielkiego i średniego na koncie 192 — „Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej", analogicznie do zasad obowiązujących do prowadzenia konta 191 — „Sprzedaż wyrobów".

12. Podatek obrotowy od sprzedaży artykułów powszechnego użytku, wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej, a podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym, księguje się na koncie 181 — „Podatek obrotowy i od operacji nietowarowych".

13. Koszty sprzedaży wszelkich wyrobów (produkcji podstawowej pomocniczej i ubocznej) ewidencjonuje się na koncie 183 — „Koszty sprzedaży" i rozlicza według zasad przyjętych w danej branży. O ile wysokość tych kosztów kształtuje się odmiennie w odniesieniu do wyrobów produkcji ubocznej i pozostałej, wówczas należy koszty sprzedaży produkcji ubocznej ujmować oddzielnie.

14. Saldo konta 192 — „Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej" po przeniesieniu na to konto podatku obrotowego i kosztów sprzedaży, dotyczących produkcji ubocznej, przeksięgowuje się z końcem roku na konto 201 — „Straty i Zyski".

Ewidencja wydatków i odpisów z funduszu popierania produkcji ubocznej.

15. Podstawą do obliczenia odpisów na fundusz popierania produkcji ubocznej w przedsiębiorstwach, podejmujących produkcję uboczną w wyodrębnionym oddziale produkcyjnym, stanowi zysk wynikający z konta 192 — „Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej" po uwzględnieniu podatku obrotowego i kosztów sprzedaży dotyczących produkcji ubocznej).

16. Zaliczkowe odpisy na kwartały I, II i III na fundusz popierania produkcji ubocznej dokonywane są w wysokości 50% zysku, osiągniętego z sprzedaży wyrobów produkcji ubocznej od początku roku do końca kwartału sprawozdawczego, po potrąceniu dotychczasowych zaliczek. Odpisy za IV kwartał dokonuje się wraz z odpisami wyrównawczymi po zatwierdzeniu bilansu rocznego. Odpisy te księguje się w ciężar konta 039 — „Odpisy na fundusz specjalnego przeznaczenia", i na dobro konta Ma 104 — „Fundusz popierania produkcji ubocznej".

Jeśli kwota odpisów zaliczkowych jest wyższa od ostatecznego odpisu rocznego, ustalonego w wyniku zatwierdzonego bilansu rocznego, podlega ona skorygowaniu do wysokości wynikającej z zatwierdzonego bilansu, w księgach nowego roku.

17. Wydatki z funduszu popierania produkcji ubocznej księguje się w ciężar konta 104 i na dobro kont:

a) 071 — „Pracownicy za płace" w przypadku, gdy fundusz przeznaczony został na cele przewidziane w § 2 ust. 1 pkt 1 uchwały Nr 352 z dnia 29 maja 1954 r.,

b) 024 — „Fundusze na inwestycje i remonty kapitalne", gdy fundusze przeznaczone zostały na cele przewidziane w § 21 ust. 1, pkt 2 i 3 wyżej wymienionej uchwały.
Równocześnie z tym zapisem należy dokonać przelewu środków z rachunku rozliczeniowego na rachunek bankowy środków na inwestycje i kapitalne remonty (Wn 020 Ma 043),

c) 041 — „Kasa" i 043 — „Rachunek rozliczeniowy" w przypadku, gdy fundusz przeznaczony został na inne wydatki (poza inwestycjami i kapitalnymi remontami), przewidziane w § 21 ust. 1, pkt 2 wyżej wymienionej uchwały.

18. Pozostałe na koncie 104 — „Fundusz popierania produkcji ubocznej" saldo przechodzi po zatwierdzeniu bilansu do ksiąg roku następnego .W przypadku, gdy do ksiąg roku następnego przechodzi saldo Wn konta 104 (wydatki przekraczają odpisy), wówczas w okresie do czasu wyrównania różnicy przypisami bieżącymi nie mogą być z funduszu wydatkowane żadne kwoty.

19. Powyższe wyjaśnienia dla przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego (§ 1 ust. 2 pkt 1 uchwały) mają odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw, prowadzących księgowość w oparciu o odmienne RPK (§ 1 ust. 2 pkt 2 uchwały).

Dyrektor Departamentu Prof. dr St. Skrzywan

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych oraz plombownicy

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych za Nr Nr 835913—836000, zagubionych przez b. poborcę skarbowego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chodzieży — Wydział Finansowy.

2) plombownicę urzędową o odcinku Nr 1 zagubioną przez pracownika Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowogardzie — Wydział Finansowy.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0.50

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 20713. 5-B-17493. 16.200. 6.X—8.X.54.